Utbildningsutskottets betänkande 1976/77: 10

med anledning av propositionen 1976/77: 22 om statsbidrag till hemspråksundervisning för invandrarbarn m. m. jämte motioner

Propositionen

I propositionen 1976/77: 22 (utbildningsdepartementet) har regeringen — efter föredragning av statsrådet Mogård — föreslagit riksdagen att

1. godkänna de grunder för statsbidrag till kommunernas hemspråksträning i förskolan samt hemspråksundervisning i grundskolan och gymnasieskola som förordats i propositionen,

2. besluta att avlöningsförmåner och andra anställnings- och arbetsvillkor för hemspråkslärare fastställes under medverkan av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer i samma utsträckning som för övriga statligt reglerade lärartjänster i grundskolan,

3. i övrigt godkänna vad som anförts i propositionen om tjänst som hemspråkslärare,

4. anta i propositionen framlagt förslag till lag om ändring i skollagen (1962: 319).

På grundval av riksdagens beslut med anledning av proposition om hemspråksundervisning för invandrarbarn (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33, rskr 1975/76: 391) framläggs i den nu ifrågavarande propositionen 1976/77: 22 förslag om bl. a. nytt statsbidrag till kommunerna för hemspråksträning i förskolan och för hemspråksundervisning i grundskolan och gymnasieskolan.

För hemspråksträning i förskolan för sexåringar föreslås statsbidrag till kommunerna utgå med ett schablonbelopp per deltagande barn och år. Beloppet har preliminärt fastställts till 1 900 kr. inkluderande bidrag till vissa arbetsgivaravgifter. Schablonbeloppet skall jämkas årligen med hänsyn till den genomsnittliga årliga löneutvecklingen.

För hemspråksundervisning i grundskolan och gymnasieskolan föreslås utgå ett schablonbelopp till kommunerna. Detta belopp beräknas som en kostnad för varje uttagen lärarveckotimme undervisningen omfattar. Därvid skall för grundskolan räknas 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår samt för gymnasieskolan 0,75 lärarveckotimme per deltagande elev och läsår. Schablonbeloppet har preliminärt bestämts till 1 765 kr. per lärarveckotimme, vartill kommer bidrag för sådana arbetsgivaravgifter som i dag ersätts ur bidragsanslagen för grundskola och gymnasieskola. Schablonbeloppet skall årligen jämkas med hänsyn till löneutvecklingen m. m.

Vissa övergångsbestämmelser föreslås. De skall medge en successiv anpassning för kommuner som enligt nuvarande regler erhåller högre bidrag än vad det nya statsbidraget medger.

I propositionen behandlas också vissa frågor rörande tjänster som hemspråkslärare. Särskilda statligt reglerade tjänster som hemspråkslärare skall inrättas fr. o. m. den 1 juli 1977.

Slutligen anmäls en fråga om ändring i skollagen med anledning av riksdagens beslut om ändrad benämning för specialskolorna (SoU 1975/76: 10, rskr 1975/76: 13 och UbU 1975/76: 9).

Motionerna

1976/77: 34 av herr Andersson i Södertälje m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att statsbidrag till hemspråksundervisning i grundskolan skall utgå enligt nu gällande regler,

1976/77: 35 av fru Diesen m. fl. (m, c, fp) vari yrkas att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen angivits i vad gäller behörighet som hemspråkslärare,

1976/77: 36 av herr Granstedt m. fl. (c) vari yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa att det i propositionen 1976/77: 22 föreslagna systemet för statsbidrag till hemspråksundervisning för invandrarbarn kompletteras med en särskild resurs till skolöverstyrelsens förfogande för att möta särskilt höga kostnader för verksamheten i vissa kommuner och garantera att ingen kommun skall behöva minska ambitionsnivån på sin hemspråksundervisning,

1976/77: 37 av herr Strömberg i Botkyrka (fp) vari yrkas att riksdagen beslutar att statsbidrag till hemspråksundervisning i grundskolan skall utgå enligt nu gällande regler,

1976/77: 38 av herr Werner m. fl. (vpk) vari yrkas att riksdagen till regeringen uttalar

1. att tjänster som hemspråkslärare ges likvärdig tjänsteställning med likvärdiga kompetenskrav som gäller för annan lärarpersonal med motsvarande pedagogiska uppgifter på motsvarande nivå i skolsystemet,
2. att tjänster som hemspråkslärare skall inrättas även i gymnasieskolan,
3. att de kurativa uppgifterna för invandrarbarnen i första hand bör skötas av kurativt utbildad tvåspråkig personal och att i de fall då hemspråksläraren ändå handhar dessa uppgifter de inte får inkräkta på den pedagogiska verksamheten,
4. att hemspråksundervisningen görs obligatorisk och ges samma ställning som övriga obligatoriska ämnen inom grundskolan,
5. att de större invandrarspråken som t. ex. finska, danska, norska,

grekiska och serbokroatiska ges samma status som t. ex. tyska och franska på grundskolans högstadium (dvs. B-språks status),

6. att, även då hemspråksträningsgrupp eller hemspråksundervisningsgrupp omfattande fyra elever ej kan ordnas utan olägenhet för eleverna, statsbidrag ändå skall utgå som om gruppen bestod av fyra elever,

7. att statsbidrag skall utgå för hemspråksträning för alla ålderskategorier inom förskolan,

8. att rätten till en första läs- och skrivträning på hemspråket garanteras alla invandrarbarn i grundskolans lågstadium,

9. att tvåspråkiga förskole- och grundskolelärareaspiranter ges en bestämd kvot vid intagningen till respektive lärarutbildningsanstalter.

Utskottet

Kommunerna är skyldiga att aktivt främja och stimulera tvåspråkighet hos invandrarbarn och barn inom ursprungliga språkliga minoriteter i Sverige (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33, rskr 1975/76: 391). Rätt till hemspråksträning i förskolan och hemspråksundervisning inklusive studiehandledning på hemspråk i grundskolan och i gymnasieskolan har med visst undantag alla barn och ungdomar för vilka ett annat språk än svenska utgör ett levande inslag i deras hemmiljö. Normalt förutsätter detta att förälder/vårdnadshavare har ett annat språk än svenska som sitt modersmål och använder språket i sitt umgänge med barnet. Under förutsättning att barnets språkliga miljö kräver detta tillkommer denna rätt emellertid också barn vars familj i en eller flera generationer har bott i landet eller barn som tillhör en ursprunglig språklig minoritet i landet, t. ex. samer.

Liksom tidigare skall man i grundskolan med särskilt statsbidrag kunna anordna stödundervisning i svenska för invandrarelever. Med invandrarelever menas här samma elevgrupper som har rätt till hemspråksundervisning. Bidraget utgår med högst fyra veckotimmar. Undervisningsgrupperna bör enligt bestämmelserna vara små (3—5 elever) och i möjligaste mån homogena med avseende på ålder och färdighet i svenska. Statsbidragsberättigad stödundervisning i svenska för språkliga minoriteter kan också anordnas för färre än tre elever, om lokala förhållanden och elevernas behov av individuell handledning kräver det. Reglerna för stödundervisning i svenska är även tillämpliga på infödda svenska elever som på grund av skolgång i utlandet har behov av sådan undervisning.

Hemspråksundervisning kan ersätta undervisning i annat ämne inom den obligatoriska timplanen eller anordnas utanför den ämnesbundna timplanen (UbU 1972: 2, rskr 1972: 68). Detsamma gäller stödundervisning (UbU 1975/76: 30, rskr 1975/76: 367). Undervisningen skall organiseras på det sätt som bäst tillgodoser elevernas allsidiga utveckling och deras studiesituation.

På förslag av utbildningsutskottet fattade riksdagen år 1975 beslut om statligt reglerade lärartjänster vid skolväsendet i kommun för tjänstgöring inom bl. a. kommunal vuxenutbildning (prop. 1975: 1 bil. 10, UbU 1975: 7, rskr 1975: 70). Tjänsterna avser inte anställning enbart vid *en* skolform i kommun utan kan användas flexibelt över skolformsgränserna. Bestämmelserna om dessa tjänster som lärare vid skolväsendet i kommun finns i en särskild förordning.

Utskottet föreslog våren 1976 att denna tjänstetyp skulle vara förebild för tjänst för lärare i hemspråk. Riksdagen hade inte något att erinra häremot. Skälet till att utskottet föreslog denna tjänstekonstruktion var att utskottet förutsåg att lärarna skulle komma att användas inom flera verksamhetsområden (grundskola, gymnasieskola, kommunal vuxenutbildning samt eventuellt förskola och arbetsmarknadsutbildning).

I den nu ifrågavarande propositionen 1976/77: 22 om statsbidrag till hemspråksundervisning för invandrarbarn m. m. anförs att hemspråkslärare bör ha t j ä n s t vid grundskolan — med skyldighet att tjänstgöra i andra skolformer — och ej vid skolväsendet i kommunen. Motivet härför anges vara författningstekniskt.

Kravet på trygghet i anställningen för hemspråkslärare uppfylls givetvis även när hemspråkslärartjänst knyts till grundskolan med möjlighet till fyllnadstjänstgöring på övriga användningsområden. Möjligen kan den i propositionen föreslagna konstruktionen te sig mindre lämplig i de fall då hela eller större delen av undervisningen ligger inom gymnasieskolan. Då det visat sig att det är författningstekniskt svårare att införa den tjänstetyp som riksdagen avsett, vill utskottet inte motsätta sig den i propositionen föreslagna tjänstekonstruktionen. Utskottet utgår emellertid från att bestämmelserna om fyllnadstjänstgöring för hemspråkslärare i grundskolan utformas så att det blir möjligt att förlägga hela tjänstgöringen till gymnasieskolan. Med detta förtydligande tillstyrker utskottet regeringens förslag.

Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att yrkandet 2 i motionen 1976/77: 38, vilket yrkande avser möjlighet att inrätta tjänst som hemspråkslärare även i gymnasieskolan, avslås av riksdagen.

Av propositionen framgår att kommunalt reglerade tjänster inom förskolan för lärare för hemspråksträning kommer att inrättas den 1 juli 1977. Detta förhållande bör självfallet inte utesluta att förskolans och grundskolans lärare genom bl. a. fyllnadstjänstgöring samverkar över gränsen mellan lågstadiet och förskolan (jfr UbU 1975/76: 21, s. 19—20).

Utskottet övergår nu till att behandla frågor om b e h ö r i g h e t och b e f o r d r i n g s g r u n d e r.

Särskild utbildning av klasslärare med finska som modersmål anordnas för närvarande vid lärarhögskolorna i Stockholm, Mölndal och

Gävle. Särskild utbildning av förskollärare, fördelade på språkgrupperna finska, grekiska och serbokroatiska, påbörjas innevarande läsår vid förskoleseminarierna i Stockholm, Göteborg och Malmö. Inom den reguljära klass- och förskollärarutbildningen antas inte sällan studerande med annat språk än svenska som modersmål. Skolöverstyrelsen (SÖ) har nyligen avlämnat förslag om en tvåårig grundutbildning för hemspråkslärare. Enligt förslaget bör 600 hemspråkslärare utbildas under de närmaste fem åren.

År 1970 meddelades särskilda bestämmelser om behörighet till viss tjänst som lärare i hemspråk (finska). Enligt dessa krävs för behörighet bl. a. avlagd folkskollärarexamen i Finland, erforderliga kunskaper i svenska och anställning som lärare under visst angivet antal dagar.

I betänkandet UbU 1975/76: 33 anförde utskottet att behörig till tjänst som lärare i hemspråk bör bl. a. den vara som dels avlagt lågstadielärar- eller mellanstadielärarexamen eller genomgått utbildning som krävs för tjänst som lärare 16—18, dels har dokumenterade kunskaper i hemspråket. Även den som avlagt förskollärarexamen och som bedöms lämplig för arbetsuppgiften samt har dokumenterade kunskaper i hemspråket bör kunna vara behörig till hemspråkslärartjänst.

SÖ bör, fortsatte utskottet, kunna förklara även annan än den som uppfyller något av nämnda villkor behörig om särskilda skäl föreligger. Sådan behörighetsförklaring får meddelas endast om sökanden inom eller utom landet genomgått utbildning eller haft tjänstgöring, som motsvarar vad som fordras för behörighet till ifrågavarande tjänst som lärare, eller om bristen i sökandens behörighet uppvägs av andra meriter.

Skolstyrelsen är tillsättningsmyndighet beträffande extra ordinarie och extra tjänster som lärare i grundskolan. Vid urval bland sökande till tjänst tillämpas som regel vissa principer. Enligt 17 kap. 29—31 §§ skolförordningen bör bl. a. "kunskaper och färdigheter i ämnen som hör till tjänsten eller på annan grund kan vara av betydelse vid tjänstens utövande" samt undervisningsskicklighet och längden av väl vitsordad tjänstgöring vara befordringsgrunder. Hänsyn bör vidare kunna tas till bl. a. tjänstens beskaffenhet och skolans särskilda behov. Vid sin behandling av propositionen 1975/76: 118 hänvisade utskottet till dessa bestämmelser och tillade att vid tillämpningen skall synnerlig vikt tillmätas lämplighet och skicklighet som visats under lång tids erfarenhet inom hemspråksundervisning i kommunala skolväsendet, förskolan eller andra former av undervisning av invandrarbarn och annan merit som är av särskilt värde för hemspråksundervisningen.

Dessa bestämmelser om befordringsgrunder bör enligt den nu ifrågavarande propositionen 1976/77: 22 inte tillämpas i full utsträckning vid tillsättning av tjänst som hemspråkslärare. I fråga om behörigheten finns det enligt uttalande i propositionen (s. 13) inte skäl att ange någon viss utbildningsnivå som minimum.

I motionen 1976/77: 38 (yrkandet 1) framhålls att propositionen kan uppfattas som ett förslag till ändring av tidigare fattat beslut om behörighet till hemspråkslärartjänst och om befordringsgrunder för hemspråkslärare. Motionärerna önskar inte någon ändring. Enligt motionen 1976/77: 35 bör det slås fast att behörighetskravet för hemspråkslärare bl. a. skall vara dels goda kunskaper i hemspråket, dels svensk eller utländsk lärarutbildning. Temporärt bör det emellertid vara möjligt att i fråga om hemspråkslärare som nu saknar lärarutbildning göra avsteg från kravet på sådan, eftersom organisationen för hemspråkslärarutbildning ännu inte är fullt utbyggd.

Vad först gäller frågan om behörighet erinrar utskottet om riksdagens nyss refererade ställningstagande våren 1976 och slår fast att ingen ändring i detta riksdagsbeslut nu är aktuell.

De befordringsgrunder som bör gälla vid tillsättning av tjänst som hemspråkslärare bör enligt utskottets mening vara kunskaper i hemspråket och i svenska samt utbildning, personliga egenskaper som är av betydelse för fullgörandet av läraruppgiften och erfarenheter från den verksamhet tjänsten avser. Utskottet vill understryka att det också är av vikt att hemspråksläraren har god kännedom om det svenska samhällslivet. Enligt utskottets mening kan skolförordningens bestämmelser om befordringsgrunder i tillämpliga delar tjäna som ledning vid tillsättning av tjänst som hemspråkslärare, men givetvis måste man också kunna ta hänsyn till sådana faktorer som att vissa hemspråkslärare har en annorlunda utbildningsbakgrund och att kraven på hemspråkslärare är speciella. I det fortsatta arbetet med bestämmelser beträffande urval bland sökande till tjänst som hemspråkslärare bör beaktas att avsikten vid riksdagens beslut våren 1976 varit att tillsättningen av tjänst som hemspråkslärare skall ske på så objektiva grunder som möjligt.

Med hänvisning till vad utskottet i det föregående anfört beträffande behörighet till tjänst som hemspråkslärare samt befordringsgrunder för hemspråkslärare anser utskottet att motionen 1976/77: 35 och motionen 1976/77: 38 i denna del (yrkandet 1) inte behöver föranleda någon riksdagens åtgärd.

Riksdagen gav våren 1976 som sin mening till känna att regeringen borde återkomma till riksdagen med förslag om s t a t s b i d r a g s s y s t e m för hemspråksträning i förskolan och hemspråksundervisning inklusive studiehandledning på hemspråk i grundskola och gymnasieskola. I fråga om grundskolan borde ett riktmärke för det nya förslaget vara att kommun skall få statsbidrag till hemspråksundervisning och studiehandledning på hemspråk i ungefär samma omfattning som i dag.

Enligt nuvarande bestämmelser utgår statsbidrag för hemspråksundervisning och studiehandledning på hemspråk i grundskolan ur driftkostnadsanslaget för det allmänna skolväsendet och med belopp som täcker

hela den godkända lärarlönekostnaden. Statsbidrag för hemspråksundervisning utgår till högst två veckotimmar för 1—5 elever. Statsbidrag för studiehandledning på hemspråk utgår i regel till två veckotimmar för grupp om 3—5 elever, men statsbidragsberättigad studiehandledning kan också anordnas för färre än tre elever, nämligen om lokala förhållanden och elevernas behov av individuell handledning kräver det.

I propositionen föreslås för hemspråksundervisning inklusive studiehandledning på hemspråk i grundskolan 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår som beräkningsgrund för statsbidrag. Statsbidragsbeloppet per lärarveckotimme i grundskolan har preliminärt beräknats efter timarvodet CT F7: 0 med för närvarande 1 765 kr. vartill kommer bidrag till kostnader för vissa arbetsgivaravgifter. Vidare föreslås i propositionen att kommuner, som genom propositionsförslaget får mindre resurser än i dag, genom särskilda övergångsbestämmelser under en treårsperiod får möjlighet till successiv anpassning till den nu föreslagna bidragsnivån.

Enligt motionerna 1976/77: 34 och 1976/77: 37 bör statsbidrag till hemspråksundervisning i grundskolan fortsättningsvis utgå enligt nu gällande regler. Motionen 1976/77: 38 (yrkandet 6 i denna del) har samma syfte. I motionen 1976/77: 36 yrkas slutligen att det i propositionen föreslagna systemet för statsbidrag till hemspråksundervisning för invandrarbarn kompletteras med en särskild resurs till SÖ:s förfogande. I motionerna hävdas bl. a. att det inte är möjligt att konstruera ett rättvist statsbidragssystem utifrån en princip som bygger på schablonbidrag, eftersom invandrarsituationen, t. ex. antalet nationaliteter, i de olika kommunerna är så skiljaktig. Vissa kommuner har innevarande läsår av olika skäl måst utnyttja fler lärarveckotimmar än genomsnittligt 1,1 per deltagande elev för att fullgöra sina uppgifter på hemspråksundervisningens område.

Propositionens förslag om att statsbidrag till hemspråksundervisning i grundskolan enligt huvudregeln skall utgå med schablonbelopp beräknat efter 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår tillstyrker utskottet. Vidare tillstyrker utskottet förslaget i propositionen att övergångsbestämmelser meddelas avseende läsåren 1977/78—1979/80 som ger länsskolnämnd möjlighet att medge kommun, som tagit ut mer än 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och år, ett högre lärartimuttag än som följer av propositionens allmänna grunder för beräkning av statsbidrag till hemspråksundervisning. Övergångsbestämmelserna bör enligt utskottets mening ges en sådan utformning att länsskolnämnd därtill kan medge ett högre lärartimuttag än 1,1 även till annan kommun, nämligen till kommun som genom inflyttning av invandrare fått särskilt stor ökning av undervisningsbehovet.

I fråga om tid efter läsåret 1979/80 bör länsskolnämnd om särskilda skäl föreligger efter ansökan av en kommun kunna medge ett högre ge-

nomsnittligt lärartimuttag än 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår. Särskilt skäl bör t. ex. vara att kommunen har många eller små invandrargrupper, ett fåtal invandrarbarn eller skolskjutsproblem. Det särskilda lärartimuttaget bör få uppgå till högst 0,3 lärarveckotimme, vilket innebär att kommun med särskilda behov således kan erhålla statsbidrag för högst 1,4 lärarveckotimmar i genomsnitt per deltagande elev och läsår.

Riksdagen bör med anledning av motionerna 1976/77: 34, 1976/77: 36, 1976/77: 37 och 1976/77: 38 (yrkandet 6 i denna del) som sin mening ge regeringen till känna vad utskottet anfört beträffande bestämmelser om statsbidrag till kommunernas hemspråksundervisning i grundskolan.

När det gäller gymnasieskolan föreslås i propositionen som beräkningsgrund för statsbidrag 0,75 lärarveckotimme per deltagande elev och läsår samt samma belopp per lärarveckotimme som för grundskolan. Utskottet tillstyrker förslaget. Utskottet har alltså funnit sig inte böra tillstyrka yrkandet 6 i motionen 1975/76: 38 såvitt det avser en större lärarveckotimresurs än 0,75 lärarveckotimme per deltagande elev och läsår i gymnasieskolan.

Ett schablonbelopp om 1 900 kr. föreslås i propositionen per deltagande barn och år i förskolan. Resurserna avser sexåringar i daghem, familjedaghem och deltidsgrupper som omfattas av den allmänna förskolan.

Schablonbeloppets storlek och hemspråksträningens utbyggnad till lägre ålderskategorier tas upp i motionen 1976/77: 38 (yrkandet 6 i denna del och yrkandet 7).

För närvarande är utskottet inte berett förorda ett högre schablonbelopp för förskolan än som föreslagits i propositionen. Utskottet avstyrker alltså motionen 1976/77: 38 yrkandet 6 i denna del.

Frågan om åldersgrupper för hemspråksträning i förskolan prövades av riksdagen våren 1976 och utskottet är inte berett att redan nu föreslå att riksdagen omprövar sitt beslut från i våras. Utskottet avstyrker därför även motionen 1976/77: 38 yrkandet 7.

Utskottet har erfarit att statsbidraget avses bli beräknat med utgångspunkt i medeltalet av det antal barn/elever som i början av november (vecka 44) och i slutet av mars (vecka 12) under redovisningsåret deltar i hemspråksträningen/hemspråksundervisningen. Utskottet har inte något att erinra häremot.

I motionen 1976/77: 38 behandlas också vissa andra frågor. Frågorna om obligatoriskt deltagande i hemspråksundervisning respektive om rätt till en första läs- och skrivträning på hemspråket för alla invandrarbarn på lågstadiet (yrkandena 4 och 8) behandlade riksdagen våren 1976 (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33, rskr 1975/76: 391).

Utskottet finner ingen anledning att riksdagen ändrar sitt tidigare ställningstagande, varför yrkandena bör avslås.

Tyska och franska är tillvalsämnen på grundskolans högstadium och har ställning som B-språk, vilket bl. a. innebär att statsbidrag utgår till undervisningen enligt förordningen (1958: 665) om statsbidrag till driftkostnader för det allmänna skolväsendet och att språken är fortsättningsspråk i gymnasieskolan. I motionen 1976/77: 38 (yrkandet 5) begärs nu att de större invandrarspråken får ställning som B-språk på grundskolans högstadium.

Med hänsyn bl. a. till att grundskolans timplan för närvarande ses över av SÖ anser utskottet att motionärernas yrkande inte bör bifallas.

Utskottet har erfarit att tvåspråkiga sökande redan nu prioriteras inom ramen för gällande bestämmelser vid antagning till reguljär klass- och förskollärarutbildning. Med hänvisning härtill föreslår utskottet att riksdagen avslår yrkandet 9 i motionen 1976/77: 38, vilket yrkande gäller en särskild antagningskvot för dessa sökande.

Även frågor om hemspråkslärarnas uppgifter i samband med invandrarbarnens skolgång tas upp i motionen 1976/77: 38 (yrkandet 3). Utskottet erinrar om att motsvarande yrkande behandlades av riksdagen våren 1976 (UbU 1975/76: 33, s. 10—11). Med hänvisning till riksdagens då fattade beslut avstyrker utskottet det nu ifrågavarande motionsyrkandet.

Utskottet föreslår slutligen att riksdagen antager det förslag till lag om ändring i skollagen (1962: 319) som är fogat som bilaga 1 till propositionen.

Åberopande det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen beträffande inrättande av tjänst som hemspråkslärare bifaller propositionen 1976/77: 22 och avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 2,
2. att riksdagen beträffande behörighet till tjänst som hemspråkslärare samt befordringsgrunder för hemspråkslärare med anledning av propositionen 1976/77: 22 samt med avslag på motionerna 1976/77: 35 och 1976/77: 38 yrkandet 1 bemyndigar regeringen att utfärda bestämmelser i enlighet med vad utskottet förordat,
3. att riksdagen i övrigt godkänner vad som i propositionen 1976/77: 22 anförts om tjänst som hemspråkslärare,
4. att riksdagen med bifall till propositionen 1976/77: 22 beslutar att avlöningsförmåner och andra anställnings- och arbetsvillkor för hemspråkslärare skall fastställas under medverkan av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer i samma utsträckning som för övriga statligt reglerade lärartjänster i grundskolan,

5. att riksdagen beträffande bestämmelser om statsbidrag till kommun för hemspråksundervisning i grundskolan med anledning av propositionen 1976/77: 22 samt motionerna 1976/77: 34, 1976/77: 36, 1976/77: 37 och 1976/77: 38 yrkandet 6 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,
6. att riksdagen beträffande grunder för statsbidrag till kommun för hemspråksundervisning i gymnasieskolan med avslag på motionen 1976/77: 38 yrkandet 6 i denna del godkänner vad som förordats i propositionen 1976/77: 22,
7. att riksdagen beträffande grunder för statsbidrag till kommun för hemspråksträning i förskolan med avslag på motionen 1976/77: 38 yrkandet 6 i denna del godkänner vad som förordats i propositionen 1976/77: 22,
8. att riksdagen beträffande åldersgrupper för hemspråksträning i förskolan avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 7,
9. att riksdagen beträffande obligatoriskt deltagande i hemspråksundervisning i grundskolan avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 4,
10. att riksdagen beträffande rätt till en första läs- och skrivträning på hemspråket avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 8,
11. att riksdagen beträffande hemspråk som tillvalsämne på grundskolans högstadium avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 5,
12. att riksdagen beträffande tvåspråkiga sökande till lärarutbildning avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 9,
13. att riksdagen beträffande hemspråkslärarnas uppgifter avslår motionen 1976/77: 38 yrkandet 3,
14. att riksdagen antager i propositionen 1976/77: 22 framlagt förslag till lag om ändring i skollagen (1962: 319).

Stockholm den 13 januari 1977

På utbildningsutskottets vägnar
STIG ALEMYR

Närvarande vid ärendets slutbehandling: herrar Alemyr (s), Larsson i Staffanstorp (c), Nordstrandh (m), Jönsson i Arlöv (s), Johansson i Skärstad (c), fröken Hörlén (fp), fru Hjelm-Wallén (s), herr Sundgren (s), fröken Rogestam (c), herrar Hagberg i Örebro (s), Ullenhag (fp), Karlsson i Motala (s), Elmstedt (c), fru Sandéhn (s) och fru Rydle (m).

NORSTEDTS TRYCKERI STOCKHOLM 1977 760054